

С ЭЖАВУШ Мөммәздзәдә Азәрбајҹан ше'рийин мүтәрчимләрләрдән бири кими танымыр. Бу жаҳында чаддан чыхымыш «Өзүнүтәсдиг»* китабы илэ о өзүн һәм да лирик бир шаэр кими көстөрә билгиләрдир. Китабданы ше'рләрдө, бу ше'рләрни рүүни, мотивине ўғын көлән кичик начмын посмада шаирин дүүнәкорушу, һиссә де дүүгүлары, бајачанлары из аксийн танымышыр. С. Мөммәздзәдәнин лирикасы һәр чүр тәмтәрагдан узаг, бәзәл-дүзәкен, сада, тәмкени, йыгым, сакит же ма'алы бир лирикадыр.

Шаирин гәләмә алдырыгыннан охучуя җад дейн, океј дейн. Кезәл бир мусингини доктурдуку ишо да дөрөн бир тәссеүрат кими хошдуру. анчаг бу, ади да отори тәссеүрат кими галымыр, дүшүпдүрүр, нараат һедир. Бу лириканы он көзөл чөнти

—надисләрни, әнвальаттарын забирни төсвирин җох, онларын мәнияттән вермәдән ибартадыр. Айрымын һагтында язылган ше'рдеки ниссләрни табнизиң маргыйдыр. С. Мөммәздзәдә айрылыгын озуңу дейн, бууну доктурдуку ассосасләрләр вермок үчүн лаконик, тутарлы образлар тапмага, таза, хөш вә мә'алын ифадалар ишлатмаја чалмышышыдыр.

Шаир, севки һиссләрләrin тәрәнүүнүдө да һәмкин юла кедир. Онын ше'рләрләнде севкийин доктурдугу әнвальатында яр, әмкин дүгүлүлар вар, дарнан мәнәббәттәлә севон кечине бөйжүк, фаддакар тәрәнүүн бөйжаклары вар! Бу посэжна мусын ишсанын һиссләрни көстөрдөн зөрлөт мотивләрле долудур. «Өзүнүтәсдиг» ше'р ришидән лирик төрәмдән төкө севва бир кечи дейн, һам да дүйәја мәйдан охуяж, тәбәннәт өзүнә рам стиксистөз, чесур, ағылым да мудрый бир ишандыр. О, һәм յүкәк севки дүүгүлары ило җашын, һәм бајачанлары, һәм дүшүнүрдәшнәнүүр, һәм нараат бир һәјат кечипир, һам да бөйжүк, көзәл калочек угрудың мубаризлары. О, бикәнләрни ке-

ЛИРИК СӘТИРЛӘР

рәндә бикәнә гала билмир, бејүк мүснитиден зөвг алдыр, һәјатын, заманын зиддијәтләрни һагтында дүшүнүр. С. Мөммәздзәдәнин ярадымчылыгы учун тәбиилик есасдыр. Оның есәрләрләндиги лирик гәрәмән гатијәтләрдир, мәнкәндир, севкин мүтәддәсdir. Ейн замаңда յүкәк севијәләрдир, һалиллар. Григорий Шопенин күргүнүүдүр, симин, сөзлүк проблемләре кла, заман, тале, өлүм киме үмбәмбәшәри мәссоләтләне марагланыр.

«Өзүнүтәсдиг» китабында «Дерд ишфәр» адлы посма тәләдәнне һәјаты ила, севки аллары, һам, аларылыг, вешнамаңылыг да бу кими мотивләрдән дигити чалб һедир. Ше'рләрдик һиссә да дүүгүларны давамы кими саслашы да воемасын экмүсебт чөнти шаирин газзаблик достауг, һәјат һагтында фикрләрләнди. Бүнләр гуру, риторик тәрәдән дейн, гыса сөйбәтләр, йыгым, епизодлар васитесизләрнәрдир. Шаирин гатарда боладын ила сөйбәти мә'нәлүүн да эммийеттәләнептәрдәрдән бирлидир. Башгасынын айзинин лагәд галымын мәсләнәт корзинада посмада с'тираз сочи вардым. С. Мөммәздзәдә көнчыгында көнчыгында сөйттәннән софттанды, бикән мұнаспабития алејкәнди. Одур ки, јени ила кечиннәдә көнчыгында чылда лихтлағылыш да сарсымыр, онлары барыштырылмага көстәрдән чөнти мә'нәсмәтлигүүн алдајыр. Соира көнчыгында талеји ила жарагланыр, һәр шеңин де гајдастына дүшүнүүлүү близнада сөзүнүүр. Шаир бу барышынын оғөздөр да асасында баша көлмәдийн до көстөрнүр. Үмүмжүйтән, посмада илээ ила, достаугла, севки ила һагым, чөнчаң төхтөлөрдө төхүмүлүшүшүр.

С. Мөммәздзәдәнин јени китебинде торчумән етдији есәрләрдөн бөзүк мүмкүнлөлөр да вардым. Бу мүмкүнлөлөр, бизим фикримизчә, шаирин иш яхшы торчумәләрдидир. Оның орнажындан етдији торчумәлөр һәр шаирини озуңомекус кофесник, түсүсүн-

јеткин салхамаг нөгтөн-иззәрниң ишәнгүйдөлүккөн. С. Мөммәздзәдә торчумән дәлгигидир. Азәрбајҹан ше'рийин рүүни, аһәнкни, ритмийин одлуу кими рус охучуларыны чатырмрага чалышыр. О, беч заман сәрбестләнүү јөл өвермүр. Ф. Гочадан етдији торчумән М. Арасадан етдији торчумән ошхамыр. Бу иш шаир бир-биркүнчән фортгәндийн кими, торчумазар да Форглинир. Азәрбајҹан халык ярадымчылыгында вә Аныг Әзәркәрдек торчумән одлуу газында да жүркәнб һир ишдир. С. Мөммәздзәдә бунун өндисиндей бачарыгы кәззә билгилүүдир. Шаир Төмүр Елчинин ушаглар үчүн яздыгы ше'р вә таңмачалар да онуң торчумәснинде ојнаг, шан да разал сөзләнүүр. Бязчо, Н. Бөсөнгөздин «Гори», посмасынын торчумәснә да жүзөффигијетди чыхымышыр. Әсәрни рүүни тутужуң мүторчук посмадаки һадисе да вәзийиэттәр дәгигилелә рус охучуларына чатырынышыр. С. Мөммәздзәдә севинч, кәдер дөгүрүн мотивләре горујуб салхамага наал олымчадыр.

Бүтүн букалар көстөрүр ки, торчумән шиншиң бејүк мәсүлләттөр да тәләбкарларында жанашыр. Бу, шаирин эк көзлө көфийләрләрнән бирлидир. Одур ки, торчумән вә азагедар яздыгы ше'р дүсүсүлдө мә'нәлүү вә сөзләнүүр, көчлөнүүлөр да мәнәббәттөн ифада һедир. С. Мөммәздзәдә үчүк торчумән—сөзләрдир, ярадымчылыгы дым.

«Өзүнүтәсдиг» китабы мүзәллиғин ярадымчылык кимләрләрни көстөрнүр, өзүнүү исте'дадлы шаир да көттөрчүм кими төсдөт стиксистөз чөнчөндең марагылдыр. С. Мөммәздзәдә мәйсүлдөр чалышыныш. Үмүмжүйтән охучуларына Азәрбајҹан ше'рийин чатырмалыгын. Бу јени китабы да ишнин даха бејүк һөвөс да мәнәббәттәлә даяж етдијаражынан, јени-јени есәрләрле охучулары сөзләндирижүүнө биңдә пиям ојадыр.

Токтук МАҢМУД

* «Өзүнүтәсдиг» (русча), ше'рлөр да торчумелор—Азәрнешр, 1976.